

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ,
perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa**

Et In octo Partes ... distincta ...

De Poenitentia Et Reliqvis Sacramentis

Vindalium, 1646

Sect. II. De materia eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38867

TRACTATUS
pœnam illis debitam. Hinc tertio Bap-
tismus institutus est, vt nos primo in
Christo generet; Pœnitentia verò vt nos,
amissa gratia seu vita baptismali, spiri-
tualiter regeneret; quæ propterea à Pa-
tribus merito appellatur, secunda post
naufragium tabula.

Nota ex communi sententia, hoc sa-
cramentum fuisse institutum, Ioan. 20.
quando Christus post Resurrectionem
dedit Apostolis peccata remittendi, &
retinendi potestatem, vt patet ex Conc.
Trident. sess. 14. cap. 1. vbi dicitur, tunc
præcipuè institutionem illam fuisse per-
actam; quo loquendi modo aperte indica-
tur, eam aliàs fuisse inceptam; nimirum
quando Christus Matth. 18. dixit ad A-
postolos, Quæcumque alligaueritis su-
per terram, &c. Et in nocte cœnæ, quo
tempore illos de futuro Ecclesiæ statu, &
de sacramentis, vel à se hætenus insti-
tutis, vel instituendis instruxit.

SECTIO II.

De materia eius.

CONCLUSIO I.

Materia remota sacramenti Pœni-
tentia, sunt peccata actualia post

DE POENITENTIA. CAP. II. 7

baptisimum cōmissa.) Dico primò, peccata actualia, vt comprehendam tum peccata mortalia; ad quæ præsertim tollenda institutum est hoc sacramentum, ex Concil. Trident. sess. 14. per varia capita; tum peccata venialia, quæ vt ait idem Cōc. cap. 5. sess. citatæ, rectè, vtiliter, citraque omnem præsumptionem dici possunt in Confessione, vt patet ex piorū hominum vsu; esto sine culpa tacere, & multis aliis remediis expiari queant, Tū denique peccata aliàs confessa, quæ etiā non sint materia necessaria huius sacramenti; sunt tamen materia sufficiens etiā per se sola, vt liquet ex praxi, de qua infra resol. 4.

Dico secundò, post baptisimum commissum, vt excludam tum peccatum originale, quod cum propria voluntate commissum non sit, non est materia huius sacramenti, vtpote instituti per modū iudicij, adeoque exigit materiam propriæ accusationis; tum peccata actualia ante baptisimum patrata: cum enim non baptizatus ad Ecclesiæ iurisdictionem non pertineat, illius peccata clauibus Ecclesiæ subdi nequeunt: tum denique poenam temporalem ex remissione præcedentium delictorum relictam; accusatio enim fieri debet de culpa commissam, qualis non est poena illa.

8 TRACTATUS

Nota primò materiam proximam huius sacramenti esse actus pœnitentis, videlicet contritionem, confessionem, & satisfactionem, vt sumitur ex Concilio Trident. sess. 14. cap. 3. Ratio idem ostendit: nam in primis cum in hoc sacramento peccata remittantur, ratio postulat vt ea displiceant, & cum dolore recitentur; non autem per modum cuiusdam historiae. Item quia hic interuenit iudicium voluntariũ, institutum ad salutem peccatoris, requiritur vt ipsemet peccata per confessionem manifestet. Et tandem quia iudicium non est vndeque perfectum, nisi à iudice pœna infligatur ob commissum delictum, idcirco imponitur satisfactio.

Nota secundò ex communi sententia, contritionem aliquam & confessionem esse de essentia huius sacramenti; non tamen satisfactionem: quia hæc interdũ non imponitur, vt si moribundus absoluitur; & gratia confertur per absolutionem, etsi nondum imposita sit satisfactio, vel executioni mandata. Verũm etsi hinc probetur actualem iniunctionem, aut executionem satisfactionis non esse de essentia huius sacramenti; puto tamen ad illius essentiam spectare preparationem quandam animi, qua pœnitens

DE POENITENTIA. CAP. II. §
paratus sit pœnam aliquam subire pro
peccatis commissis; siquidem in hoc iu-
dicio non interuenit mera peccatorum
indulgentia; sed quædam adiuncta est
vindictio, de cuius ratione est, vt reus
paratus sit pœnam aliquam subire, si ipsi
à iudice imponatur.

SECTIO III.

De forma huius Sacramenti.

CONCLUSIO I.

Forma absolutionis sunt verba illa,
Ego te absoluo à peccatis tuis, &c.
Sufficiunt autem ad essentiam duæ illæ
voces, absoluo te, quæ proferri debent
circa præsentem, vt licita sit absolutio,
imò & valida.) Prima pars constat tum
ex Conciliis Florent. & Trident. tum e
vsu Ecclesiæ.

Secunda pars ostenditur, quia si verba
illa non sufficiunt, ideò est quia verbum
absoluo, non est satis determinatum, cum
possit significare absolutionem à censura,
vel à culpa, vel à pœna. Verùm hæc ra-
tio est parui momenti, quia supposita
confessione peccatorum, absolutio super